

lanke, men en Tanke, som jeg vilde ønske snart maatte komme frem. Navnlige vilde jeg ønske, at en Ordning af Communeskatternes Ligning maatte komme frem jo før jo heller, saa vil man altid kunne benytte det Maskineri, som derved kommer tilstede, til derefter ogsaa at indkræve Statskatterne. — Men medens jeg omtaler dette, kan jeg ikke undlade at bemærke, at jeg meget beklager, at den Bestemmelse i Kjøbstadcommunalloven, at Skatteindtægten skal opføres ved Skatteligningen, har bevirket, at den gamle gode Skat paa Formue og Leilighed for en stor Deel er forsvunden i Kjøbstadcommunerne; og Marsagen dertil er den, at det Udlaft til Vedtægter, som fremkom fra Indenrigsministeriet, gav ligefrem Anvisning paa at forandre den nævnte Skat til en Indtægtskat. Naar man gaaer Vedtægterne igennem, vil man see, at kun 10—12 Communer have vedtaget en Bestemmelse om, at der skal tages Hensyn til Evnen, og der er kun en eneste Kjøbstad i Landet, som har optaget visse Regler, hvorefter Formuen skal beskattes; i alle de andre er Formuen ladet horte med Hensyn til en virkelig Opførelse i selve Skatteligningen.

Naar jeg nu seer paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger, kan jeg ikke skjønne, at der egentlig behøves mange og store Forandringer i det, alt under Forudsætning af, at Loven kun kommer til at gjælde for en vis kortere Periode. Jeg troer, at det Maskineri, som her er foreslaaet, vil være istand til at faae Indtægten frem, og altsaa ogsaa faae den Skat frem, som tilsigtes. Der er talt om, at dette Maskineri er meget kostbart, idet Udgifterne ere anslaaede til indtil 75,000 Rd. Hvor kostbart det bliver i Forhold til den hele Sum, der skal komme ind, vil jo imidlertid for en Deel afhænge af, hvor stort et Beløb der skal opkræves. Bliver der opkrævet et Par Millioner, fordeelte paa 2—3 Halvaar, vil Omkostningen i Forhold til det Hele slet ikke være saa stor; paaregner man derimod en Udgift af 75,000 Rd. for enhver Skatteligning, og en saadan kun omfattede en Million, saa var det ganske vist en meget stor Procent. Med Hensyn dertil vil jeg henstille, om ikke den Forandring kunde indføres, at Skat-

tecommissjonen kun blev benyttet paa den Maade, som Lovforslaget gaaer ud paa, for den første Ligning, ved hvilken altsaa Indtægterne bleve opførte til det Beløb, som man formaaer at drive den op til, og at derimod, naar det næste Aars Ligning blev foretaget, skulde Skattecommissairernes Nærværelse ved den kommunale Ligning ikke være nødvendig, naar ikke den Indtægt, som da kom frem fra de paagjældende Communer, var nogle visse Procent, f. Ex. 6—8 pCt., under, hvad den var det foregaaende Aar; i saa Tilfælde skulde der ikke behøves nogen noiere Undersøgelse, men saa kunde man antage, at Indtægten var kommen frem, saaledes som den skulde være. Paa den Maade vilde man meget kunne indskrænke Skattecommissjonernes Virksomhed; de havde saa blot at gennemgaae Skatteligningerne og see, hvorvidt Indtægten var kommen frem i omtrent det samme Forhold som det foregaaende Aar, og saaledes vilde en stor Deel af Udgiften kunne spares, Altsammen som sagt under den Forudsætning, at Loven kun gjælder for en vis kortere Periode. — Den væsentligste Ændring, som det forekommer mig, at der burde gjøres i denne Lov, angaaer den efter min Mening høist urigtige Bestemmelse, at Skatteligningen skal fremlægges, saasnart den kommunale Ligningscommissjon har lignet Skatten, for at Skatteyderne da kunne fremsætte deres Klager. Den, der saa ikke klager, eller den, der har klaget og har faaet Svar fra den locale Ligningscommissjon, er virkelig fuldt berettiget til at troe, at dermed er den Sag afgjort, og Ligningen endelig bestemt for hans Bedkommende; men efter Lovforslaget skal en ny Fremlæggelse finde Sted, dersom Skattecommissjonen gjør Forandring i Ligningen, og de Folk, som altsaa een Gang have seet Skatteligningen og een Gang have faaet at vide, hvad de ere satte til i Skatteindtægt, maae da paany eftersee Risterne, idet de kunne være anderledes ansatte, end de vare første Gang. Der kan ikke let være Noget, som mere egner sig til at vække Misnoie og Uvillie imod Loven end en saadan gjentagen Fremlæggelse, men den er ogsaa efter min Formening aldeles unødvendig. Den første Fremlæggelse behøver slet ikke at finde